

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi”

Starszy Dieter F. Uchtdorf
Kworum Dwunastu Apostołów

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat

Nasza miłość do Boga i Jego dzieci jest pełnym mocy świadectwem dla świata, że to naprawdę jest Kościół Zbawiciela.

Wiele lat temu razem z Siostrą Uchtdorf jechaliśmy przez południowe Niemcy. Zbliżała się Wielkanoc, więc zaprosiliśmy naszą dobrą przyjaciółkę, która nie była członkinią Kościoła, aby dołączyła do nas na niedzielne nabożeństwo. Kochaliśmy ją, więc to było normalne i naturalne, że podzieliliśmy się z nią naszymi uczuciami o Zbawicielu i Jego Kościele oraz zaprosiliśmy ją, aby przyszła i zobaczyła! Przyjęła zaproszenie i wzięła z nami udział w spotkaniach w pobliskiej gminie.

Jeśli kiedyś po raz pierwszy przyprowadziliście przyjaciela do kościoła, to pewnie wiecie, jak się czułem w ten niedzielny poranek. Chciałem, żeby wszystko poszło idealnie. Nasza przyjaciółka była osobą dobrze wykształconą, uduchowioną. Miałem szczerą nadzieję, że spotkania tej gminy wywrą na niej dobre wrażenie i będą dobrze reprezentować Kościół.

Członkowie gminy spotykali się w wynajmowanych pomieszczeniach na drugim piętrze sklepu spożywczego. Aby się tam dostać, musieliśmy wejść po schodach na tyłach budynku, gdzie czuć było intensywne aromaty przechowywanych tam towarów.

Kiedy rozpoczęło się spotkanie sakramentalne, pomyślałem o mojej przyjaciółce, i o tym, że to jej pierwsze doświadczenie i dostrzegłem rzeczy, które sprawiły, że trochę się wzdrygnąłem. Hymny, na przykład, raczej nie brzmiały dokładnie tak, jakby zaśpiewał je Chór Tabernakulum. Podczas sakramentu słyhać było niespokojne, hałaśliwe dzieci. Mówcy robili, co mogli, ale nie

uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

It wasn't.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often,

byli biegli w wystąpieniach publicznych. Siedziałem niepewnie przez całe spotkanie, mając nadzieję, że może Szkoła Niedzielną będzie lepsza.

Nie była.

Przez cały ranek zastanawiałem się, co nasza przyjaciółka może myśleć o kościele, do którego ją zabraliśmy.

Później, w drodze do domu, odwróciłem się, żeby z nią porozmawiać. Chciałem wyjaśnić, że to była tylko jedna mała gmina, która tak naprawdę nie reprezentowała Kościoła jako całości. Ale zanim zdążyłem cokolwiek powiedzieć, ona się odezwała.

„To było piękne”, powiedziała.

Zaniemówiłem.

Kontynuowała: „Jestem pod wrażeniem tego, jak ludzie traktują się nawzajem w waszym kościele. Wydaje się, że wszyscy pochodzą z różnych środowisk, a jednak jasne jest, że szczerze się kochają. Wyobrażam sobie, że Chrystus chciałby, aby tak wyglądał Jego Kościół”.

Cóż, szybko odpokutowałem za moją osądzającą postawę. Chciałem, aby spotkania były jak z obrazka, żeby zrobić wrażenie na mojej przyjaciółce. Jednak to, co osiągnęli członkowie tej gminy, to doskonały w sercu duch miłości, życzliwości, cierpliwości i współczucia.

Aby wiara także wzrastała na ziemi

Moi drodzy bracia i siostry, moi drodzy przyjaciele, kocham Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich. Jest to prawdziwy i żywy Kościół Zbawiciela, który naucza przywróconej pełni ewangelii Jezusa Chrystusa. Jego moc i upoważnienie kapłańskie spoczywają tutaj. Jezus Chrystus osobiście prowadzi ten Kościół poprzez sługi, które powołał i upoważnił, i poprzez żyjącego proroka, samego Russella M. Nelsona. Zbawiciel powierzył świętym w dniach ostatnich wyjątkową misję gromadzenia dzieci Boga i przygotowania świata na Drugie Przyjście Zbawiciela. Składam świadectwo, że wszystko to jest prawdą.

Ważne jest, aby pamiętać, że kiedy większość ludzi po raz pierwszy doświadcza Kościoła Jezusa Chrystusa, nie myśli o upoważnieniu kapłańskim, obrzędach ani o gromadzeniu Izraela. To, co prawdopodobnie zauważą, to przede wszystkim to, jak się czują, gdy są z nami i jak traktujemy się nawzajem.

„Abyście się i wy wzajemnie miłowali” — powiedział Jezus. „Po tym wszyscy poznają,

a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the earth." Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with stronger faith in Him! The love our friends feel among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I'm describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And "until the perfect day," there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn't feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn't yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don't fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: "If there are faults," it says, "they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God."

Can a book—or a church or a person—have "faults" and "mistakes" and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord's high standards, let's also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That's true for us as individuals, and it's true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are "of one heart and one mind." And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

żeście uczniami moimi". Bardzo często pierwsze świadectwo o Jezusie Chrystusie pojawia się w momencie, gdy dana osoba odczuwa miłość pośród uczniów Jezusa Chrystusa.

Zbawiciel oświadczył, że przywrócił Swoją Kościół, aby „wiara [...] wzrastała na ziemi”. Dlatego, kiedy ludzie przychodzą na nasze spotkania kościelne, Zbawiciel chce, aby wychodzili z nich z silniejszą wiarą w Niego! Miłość, jaką odczuwają nasi przyjaciele, zbliży ich do Jezusa Chrystusa! To jest nasz prosty cel za każdym razem, kiedy się gromadzimy.

Każdy, kto szuka większej wiary w Chrystusa lub bliższej więzi z Ojcem Niebieskim, powinien czuć się w Kościele Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich jak w domu. Zapraszanie przyjaciół na nasze spotkania może być tak normalne i naturalne, jak zapraszanie ich do naszych domów.

Ideał a rzeczywistość

Zdaję sobie sprawę, że opisuję ideał. A w tym doczesnym życiu rzadko udaje nam się doświadczyć ideału. I „aż do dnia doskonałego” zawsze będzie istniała luka pomiędzy tym, co idealne, a tym, co rzeczywiste. Co więc powinniśmy zrobić, kiedy Kościół niewydaje się być doskonały? Kiedy, z jakiegoś powodu, nasz okręg nie pielęgnuje doskonałej wiary lub miłości? Albo kiedy wydaje się, że nie pasujemy?

Rzeczą, której nie powinniśmy robić, jest rezygnacja z ideału!

Na stronie tytułowej Księgi Mormon znajduje się ważne ostrzeżenie: „I jeśli znajdą się tutaj błędy, są one błędami ludzi; przeto nie potępiajcie tego, co pochodzi od Boga”.

Czy księga — bądź kościół lub człowiek — może mieć swoje „wady” i zawierać „pomyłki” i nadal być dziełem Boga?

Moja odpowiedź jest wyraźna i brzmi: tak!

Tak więc trzymając się wysokich norm Pana, bądźmy również cierpliwi wobec siebie nawzajem. Każdy z nas wciąż się rozwija i każdy z nas polega na Zbawicielu, jeśli chodzi o nasze wszelkie postępy. Odnosi się to zarówno do każdego z nas, jak i do królestwa Boga na ziemi.

Pan zaprasza nas nie tylko do przyłączenia się do Jego królestwa, ale także do gorliwego angażowania się w jego budowę. Bóg wyobraża sobie lud, który jest „jednego serca i jednego umysłu”. I aby być jednego serca, nasze serca muszą starać się być nieskalane, a to wymaga w

But that doesn't mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord's help, nothing is impossible.

Fit and Belonging

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It's natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior's Church, we gather all of God's children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we've been but where we are striving to go, not because of who

nichwielkiej przemiany.

Nie oznacza to jednak zmiany mojego serca, aby dostosować go do waszego. Nie oznacza to też zmiany waszego serca, aby dostosować je do mojego. Oznacza to, że wszyscy dokonujemy przemiany serca, aby dostosować się do Zbawiciela.

Jeśli jeszcze tego nie osiągnęliśmy, pamiętajmy: z pomocą Pana nie ma rzeczy niemożliwych.

Dopasowanie i przynależność

A jeśli kiedyś poczujecie, że nie pasujecie, wiedzcie, że nie jesteście sami. Czyż nie byliśmy wszyscy w sytuacjach, w których czuliśmy się jak obcy? Doświadczyłem tego więcej niż raz. Kiedy miałem 11 lat moja rodzina została zmuszona do opuszczenia domu i przeprowadzki w nieznane mi okolice. Wszystko różniło się od tego, co znałem. Mój akcent jasno uzmysławiał innym dzieciom, że różniłem się od tego, co one znały. W czasie, gdy rozpaczliwie potrzebowałem przyjaźni i poczucia przynależności, czułem się samotny i nie na miejscu.

Tu na ziemi większość różnic, jakie zauważamy — różnic, których pewni z nas używają, aby kategoryzować się nawzajem — dotyczy rzeczy ziemskich: wyglądu, narodowości, języka, ubioru, zwyczajów itd. Ale „Bóg nie patrzy na to, na co patrzy człowiek. Człowiek patrzy na to, co jest przed oczyma, ale Pan patrzy na serce”.

Z Jego perspektywy, istnieje jedna kategoria, która przewyższa wszystkie inne: dziecko Boga. I wszyscy idealnie do niej pasujemy.

To naturalne, że chcemy przebywać wśród ludzi, którzy wyglądają, mówią, zachowują się i myślą tak jak my. Jest na to miejsce.

Jednakże w Kościele Zbawiciela gromadzimy wszystkie dzieci Boga, które chcą się zgromadzić i które poszukują prawdy. To nie nasz wygląd fizyczny, nasze poglądy polityczne, nasza kultura czy nasze pochodzenie etniczne nas zbliżają. To nie nasze wspólne pochodzenie nas jednoczy. To nasz wspólny cel, nasza miłość do Boga i miłość do naszych bliźnich, nasze zobowiązanie wobec Jezusa Chrystusa i Jego przywróconej ewangelii. „Wszyscy jedno [jesteśmy] w Jezusie Chrystusie”.

Jedność, do której dążymy, nie polega na tym, aby wszyscy stali w tym samym miejscu; oznacza ona, że wszyscy są zwrócenii w tym samym kierunku — ku Jezusowi Chrystusowi. Jesteśmy jednością nie ze względu na to, gdzie

we are but who we seek to become.

That is what Christ's true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you're earnestly seeking to keep the Savior's commandments—even though you're not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you're different from people around you? That doesn't make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears perceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great

byliśmy, ale na to, dokąd staramy się zmierzać, nie ze względu na to, kim jesteśmy, ale na to, kim pragniemy się stać.

To właśnie jest sedno prawdziwego Kościoła Chrystusa.

Jedno ciało

Jeśli kochacie Boga, jeśli chcecie Go lepiej poznać, podążając za Jego Synem, to tu przynależycie. Jeśli gorliwie staracie się przestrzegać przykazań Zbawiciela — nawet jeśli nie jesteście w tym doskonali — to doskonale pasujecie do Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

A co, jeśli różnicie się od otaczających was ludzi? Nie oznacza to, że jesteście odmieńcami — jesteście potrzebną częścią ciała Chrystusowego. Wszyscy są potrzebni w ciele Chrystusowym. Uszy odbierają rzeczy, których oczy nigdy nie byłyby w stanie dostrzec. Stopy robią rzeczy, w których ręce byłyby nieskuteczne.

Nie oznacza to, że waszym zadaniem jest zmienianie wszystkich, aby byli tacy jak wy. Oznacza to jednak, że macie coś ważnego do zaoferowania — i że musicie nauczyć się czegoś ważnego!

Jeden głos

Podczas każdej sesji konferencji generalnej jesteśmy błogosławieni natchnioną muzyką w wykonaniu utalentowanych chórów. Kiedy nadstawicie uszu, możecie zauważyć, że nie wszystkie osoby śpiewają te same dźwięki. Czasem jedna część chóru niesie melodię, czasem inna. Lecz wszystkie przyczyniają się do pięknego brzmienia i są całkowicie zjednoczone. Każdy członek chóru ma ten sam główny cel: chwalić Boga i wznieść nasze serca ku Niemu. Każdy musi mieć umysł i serce skupione na tym samym boskim celu. A kiedy tak się dzieje, naprawdę stają się jednym głosem.

Jeśli jeszcze nie jesteście członkami Kościoła Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich, zapraszamy was, byście dołączyli do nas, radując się z nami „[pieśnią] o niosącej odkupienie miłości” Zbawiciela. Potrzebujemy was. Kochamy was. Kościół będzie lepszy dzięki waszym wysiłkom, aby służyć Panu i Jego dzieciom.

Jeśli poprzez chrzest i zawarcie przymierzy z Bogiem okazaliście już, że pragniecie „przystąpić do owczarni Boga i być nazwani Jego ludem”, dziękuję wam za to, że jesteście częścią tego

and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

wspaniałego i boskiego dzieła oraz za pomoc w tworzeniu Kościoła Jezusa Chrystusa takim, jakim chce go widzieć Zbawiciel.

Jak dowiedziałem się od mojej przyjaciółki z Niemiec, nasza miłość do Boga i Jego dzieci jest pełnym mocy świadectwem dla świata, że to naprawdę jest Kościół Zbawiciela.

Niech Bóg błogosławi nas, abyśmy cierpliwie i pilnie dążyli do życia zgodnie z ideałami, jakie wyznaczył nam nasz Zbawiciel, Odkupiciel i Mistrz — aby wszyscy wiedzieli, że jesteśmy Jego uczniami. W święte imię Jezusa Chrystusa, amen.